ASHINGTON DC

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXVIII. Ч. 121. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 29-го ЧЕРВНЯ 1961 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 29, 1961 No. 121. VOL. LXVIII.

АМЕРИКАНСЬКЕ РОБІТНИЦТВО РЕКОМЕНДУЄ РІШУЧІ ЗАХОДИ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЗМУ

АФП — КІО ДОМАГАЮТЬСЯ ПОВНОВЛАСТЕЙ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА В СПРАВІ СВІТОВОЇ КРИЗИ

Юніті Гавз, Па. — Виконна Рада Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій в імені 12.500,000 робітників 27-го червня ц. р. рекомендує Конґресові признати великі повновласті Президентові, щоб він міг діяти більше самостійно при стримуванні комуністичної загрози вільному світові. Президент має мати право під час крайньої небезпеки, яка тепер заіснувала в світі від комунізму, мобілізувати всі ресурси у вільному світі для боротьби проти большевизму. Ця заява представників АФП - КІО є найгострішою досі декляраціє американського робітництва проти комунізму, яке вимагає збільшити військову готовість для поборювання комунізму. Також і колишній віце - президент Ричард Ніксон у промові на прийнятті в Ню Йорку в дні 27-го червня підтримував становище президента Кеннеді, який домагається більше фондів на оборону. Ніксон заявив, що треба обменшити видатки на необоронні цілі, щоб можна було розбудовувати оборону країни. Становище американського зорганізованого робітництва дуже різниться від становища робітничих організацій в Англії, які мають невтральний сантимент в справі поборювання комуністичної загрози. Подібне становище займають і робітничі організації в Західній Европі. Представники АФП - КІО домагаються відновити пробні атомові експльозії, гострішої заборони в справі висилки машин і харчів до комуністичних держав і домагаються акції союзників в тому напрямі, щоб запобігти совєтському імперіялізмові, який хоче змінити теперішній статус Німеччини силою. Виконна Рада АФП - КІО виступила проти заяви демократичного провідника в Сенаті сенатора Майка Менсфілда, який пропонував створити із Берліну вільне місто під міжнародним наглядом. Виконна Рада гадає, що коли б західні держави забрали свої війська із Західнього Берліну, то те місто було б без жадної оборони, і тоді комуністи легко зайняли б Берлін, створивши в серці Европи „найнебезпечніше джерело світового конфлікту". Голова АФП - КІО Джордж Міні заявив, що він „рішуче і вповні є проти пляну сенатора Менсфілда". В загальному Виконна Рада підтримує змагання президента Кеннеді, який хоче на першому місці поставити проблему оборони країни і вимагає довготермінової допомоги для недорозвинених держав, щоб тим способом поборювати комуністичні впливи, які поширюються в тих районах, де панує нужда. Робітництво закликає Англію і Францію разом із ЗДА відкинути ультиматум Хрущова в справі Берліну. Захід повинен заявитися за те, що він стоїть на засаді самовизначення, бо це є ключем до об'єднання Німеччини. Президент просив зорганізоване робітництво та інші добровільні групи зорганізувати окрему комісію, яка допомагала б урядові і промисловості зліквідувати все те, що йде на допомогу комунізмові, бо допомагає комуністичним державам переламати господарську кризу. Тому Рада рекомендує припинити продаж машин і харчів до комуністичних держав.

Ветерани проти затруднювання комуністів в нюйоркських доках

Сиракюз, Н. Й. — 1,700 деґатів на стейтовій конвенції прийняли резолюцію, в якій стверджується, що двостейтова водна комісія Ню Йорку і Ню Джерзі не зуміла позбутися комуністів із праці в нюйоркських доках. Конвенція одноголосно домагається, щоб в цій справі перевести слідство, щоб можна було звільнити комуністів та інші підривні елементи. В резолюції стверджується, що за директури Майкеля Дж. Морфі в 1955 1959 роках не були комуністи на праці в Нюйорських доках. Тепер Морфі є комісаром поліції в Ню Йорку, і Водна Комісія не дбає про те, щоб комуністи не були затруднені в доках. В окремій резолюції ветерани домагаються, щоб день першого травня оголосити Днем Льояльности, і щоб той день був вільним від праці днем.

Індекс цін зменшився на 0.1 відсотка і виносить 127.4%

Вашинґтон. — Статистичне бюро департаменту праці повідомляє, що індекс цін в травні ц. р. зменшився на 0.1% в порівнянні з квітнем ц. р. і становив 127.4%, це значить, що кошти прожитку збільшилися на 27.4% в порівнянні з пересічними коштами з років 1947 - 1949, коли індекс цін виносив 100. На зменшення коштів прожитку мало вплив те, що подешевшали харчі на 0.4%. Кури подешевшали по 4 центи від фунта; дешевші весняні овочі та городина. Інші товари подорожчали. В порівнянні з травнем минулого року індекс цін збільшився майже на 1%.

В АМЕРИЦІ

● **Пані Кеннеді** має замилування до історії і вона вирішила влаштувати прийняття в пошану пакістанського президента Аюба Хана в дні 11-го липня в вагарному мастку Джорджа Вашинґтона в Мавнт Верноні над рікою Потомак. В цьому прийнятті мають взяти участь 100 осіб. В цьому мастку приймали в 1926-му році румунську королеву Марію.

● **Секретар скарбу** Даґлес Діллон є проти того, щоб американські банкноти були друковані різними кольорами, як це пропонує скарбник ЗДА пані Елізабет Р. Смит, яка пропонує різні кольори для банкнотів, вартісніших від однодолярових, щоб легше можна було їх відрізняти. Пані Смит є демократкою, і секретар скарбу Діллон, який є республіканцем, передав цю справу Президентові до вирішення.

● **Найвищий Суд** стейту Каліфорнія признав жертві поліо 11-річному хлопцеві Врасновi Мейові $675,000 відшкодування за те, що його в 1955-му році нащепили такою недоброю вакциною, що він внаслідок цього занедужав на поліо.

● **Палата Репрезентантів** більшістю 231 до 148-ох голосів ухвалила збільшити висоту федерального заборгування на дальших 5 більйонів долярів. Цей проєкт мусить ще прийняти Сенат перед 1-го липня ц. р., бо інакше висота федерального заборгування автоматично обнезилася б до $285 більйонів.

● **Уряд публічного Здоров'я** ствердив, що в перших чотирьох місяцях цього року народилося у ЗДА найбільше число дітей в порівнянні з тим самим часом в попередніх роках. Цього року від січня до кінця квітня народилося 1,382,000 дітей, минулого року — 1,340,000, а в 1959 році — 1,362,000. Відсотково це виносить по 23.1 на кожну тисячку, а в 1960 році — 22.6 на тисячку.

● **Досліди виявили,** що лікування пістряка легенів сильними променями (2,000,000 вольтів машина) рентґена не дало добрих наслідків.

КОНҐРЕСМЕН ЛЕСІНСКІ ЗГОЛОСИВ У КОНҐРЕСІ СПІЛЬНУ РЕЗОЛЮЦІЮ В СПРАВ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПОШТОВОЇ МАРКИ

АКЦІЯ ВИМАГАЄ МАСОВОЇ І НЕГАЙНОЇ ПІДДЕРЖКИ З БОКУ ГРОМАДЯН І ОРГАНІЗАЦІЙ

Конґресмен Джан Лесінскі

Вашинґтон. — Минулого четверга, 22-го червня 1961 конґресмен Джан Лесінскі з Мішіґену зголосив у Конґресі З'єдинених Держав спільну палатно - сенатську резолюцію, яка уповноважує генерального поштмайстра видати в серії поштових марок „Чемпіони Волі" спеціяльну поштову марку з портретом Тараса Шевченка для вшанування цього українського і вселюдського борця за волю в 100-річчя його смерти. Запропонована конґресменом Лесінским резолюція має число H(ouse) J(oint) Res (olution)460. Як відомо, конґресмен Лесінскі минулого року вніс у Палаті Репрезентантів схвалену 7-го червня 1960 р. спільну резолюцію в справі видання урядового документу з бібліографією і портретом Шевченка, що вже була здійснена, бо в її результаті була надрукована урядова брошура: „Тарас Шевченко — европейський борець за волю". Текст зголошеної конґресменом резолюції в справі Шевченківської поштової марки в дослівному українському перекладі звучить:

СПІЛЬНА РЕЗОЛЮЦІЯ
у справі випуску спеціяльної поштової марки в честь Тараса Шевченка

Тому, що Вісімдесят шостий Конґрес З'єдинених Держав вшанував Тараса Шевченка, українського поета-лавреата, уповноваженням побудувати йому пам'ятник на публічній площі у Вашинґтоні, в Дистрикті Колумбії, і

Тому, що на передодні Шевченкового сторіччя цей самий Конґрес подбав про документальну біографію в пошані до духа і праці цього европейського борця за волю, і

Тому, що невпинні засуди і напасті імперіялістичної Москви та її колоніяльних манекенів проти цих далекозорих актів ясно доказують мудрість Уряду З'єдинених Держав у належному видвиганні Шевченка, як одного із видатних світел волі; і

Тому, що в це сторіччя Президент З'єдинених Держав віддав пошану ідеалам та безсмертному вченню того колишнього кріпака, поезії і мистецтво якого глибоко одушевляють Українську націю і волю; і

Тому, що глибока людяність цього чемпіона волі була сміливо скерована проти колоніяльного поневолення всіх не-російських націй в Східній Европі і Центральній Азії та проти гноблення жидів, як і проти невільництва муринів; і

Тому, що згідно з політикою З'єдинених Держав це буде відповідно і належно піддержати аспірації до волі і незалежности всіх націй, вшанувавши їхнього історичного оборонця волі і тим самим зав'язуючи нерозривні духові вузли з відповідними народами; і

Тому, що згідно з усіми доказами серії поштових марок Чемпіонів Волі стали важливим і есенціональним засобом у формуванні і скріплюванні таких вузлів: тому, отже, нехай буде постановлено Сенатом і Палатою Репрезентантів З'єдинених Держав Америки, зібраних у Конґресі, щоби Генеральний Поштмайстер був уповноважений і мав доручення видати одну поштову марку Чемпіона Волі в честь Тараса Шевченка, борця за волю. Така марка повинна бути в такій ціні і такого проєкту та повинна бути видана на такий період часу в цьому 1961-му році сторіччя Шевченка, як це вирішить Генеральний Поштмайстер".

Український Конґресовий Комітет Америки та його голова проф. Лев Добрянський, інформуючи про цей новий важливий крок у намаганнях достойно вшанувати Кобзаря України у сторіччя його смерти, причиняючись до популяризації і перемоги його волелюбних ідей, звертаються рівночасно із закликом до всього нашого громадянства та всіх наших організацій, щоб вони листами і телеграмами до своїх сенаторів і конґресменів та до Генерального Поштмайстра Дея піддержали цю важливу акцію, для здійснення якої УККомітет і його голова у Вашинґтоні вже від року роблять найбільш наполегливі заходи. Листи і телеграми повинні базуватись на тексті зголошеної конґресменом Лесінским резолюції. Ця акція масових листів до своїх сенаторів і конґресменів та до Генерального Поштмайстра у Вашинґтоні незвичайно важлива і пильна і її треба повести негайно та без проволоки. Якщо б хто бажав собі в цій справі додаткових інформацій чи мав які запити, найкраще звертатись на адресу: Ukrainian Congress Committee of America, Inc., 302 West 13th Street, New York 14, N.Y.

Конґресова конференція ухвалила на будівельну програму $4.9 більйона

Вашинґтон. — Сенатсько-Палатна Конференція 27-го червня узгіднила різниці між прийнятими обидвома законопроєктами про будівельну програму, признаючи на неї $4,900,000,000. Уряд пропонував на цю ціль $[illegible],90,000,000. Конференція дещо зменшила видатки на розбудову транспорту у великих містах та на набуття землі під парки. Признана сума буде вжита на 20-річні позики на направу домів у висоті до $10,000. Відсоток від цих позик виносив би найбільше 6%. На відбудову міст призначено два більйони долярів. На будову фармерських домів — $200 мільйонів; $75 мільйонів на позики на будову дешевих домів для старших осіб.

Палатна комісія ухвалила на допомогу приватним школам $375 мільйонів

Вашинґтон. — Палатна Комісія Виховання 2-го червня ухвалила на допомогу приватним і парохіяльним школам суму $375 мільйонів. Цей проєкт є в рямах продовження закону про оборонне виховання, бо тим способом Конґрес хоче вирішити справу допомоги парохіяльним школам з огляду на те, що правники [illegible], що федеральна допомога приватним і парохіяльним школам є недозволена, бо в ЗДА Церква є відділена від держави. За рішення комісії голосували 19 членів, в тому 18 демократів і один республіканець, а проти було 11 республіканців. Сума $375 мільйонів мала б бути видана впродовж трьох років, по $125 мільйонів річно.

Де Ґоль відкликав дивізію з Альжиру — заповідає відновлення переговорів

Париж. — Французький президент Шарль де Ґоль заявив у розмові з журналістами в саду біля Елізейського палацу в минулий вівторок, що він саме видав наказ щодо відкликання з Альжиру одної дивізії і що прийде дальше стягання відтіль військ. Водночас він заповів, що будуть відновлені французько - арабські переговори про долю Альжиру, при чому признав, що контакти між французькими й альжирсько - арабськими чинниками „були і є". Де Ґоль висловив надію, що ті переговори доведуть до успішного кінця, але водночас висловив переконання, що „трудно переговорювати, коли зненев'я стріляється людей". Цим де Ґоль знову натаврував продовжування альжирсько-арабськими націоналістами партизансько - терористичної акції всупереч закликам до військового перемир'я. Де Ґоль потвердив, що коли б не дійшло до порозуміння з альжирсько - арабськими націоналістами, то Франція пересуне кругло мільйон альжирських французів в надбережну смугу над Середземне море, де можна буде дати їм належну охорону життя і майна. Таким чином, заявив де Ґоль, бодай тимчасово був би переведений поділ Альжиру. Де Ґоль таврував альжирсько - арабських націоналістів, що вони мають „нереалістичний" підхід до проблеми альжирської держави. Він признав слушність газетним вісткам, що він задумує розв'язати проблему Альжиру впродовж найближчих місяців, до осени ц. р., щоб мати розв'язані руки в обличчі нової міжнародної кризи довкола справи Берліну. Він заявив, що після того він скасує стан диктаторських повновластей, що їх він має, та що, може, він сам навіть відійде від політики.

Кувайт дістав з різних сторін запевнення підтримки проти Іраку

Кувайт. — З'єдинена Арабська Республіка, Савді Арабія, Йорданія, Ливан і Іран висловилися проти територіяльних претенсій Іраку до маленької арабської країни Кувайту над Перською затокою, що межує безпосередньо з Савді Арабією і Іраком а від сходу — з Іраном. Водночас Англія висловилась рішуче за збереженням Кувайтської держави і дістала в цьому підтримку збоку З'єдинених Держав. Англійський амбасадор Гомфрі Тревельян у Багдаді заявив англійське офіційне становище іракському міністрові закордонних справ Гашем Явадові. Однак водночас міжнародні кола зберігають спокій і не вірять, щоб Ірак хотів свої претенсії здійснювати збройним походом проти Кувайту. Хоч Кувайт проголосив мобілізацію своїх маленьких збройних сил, які кругло охоплюють яких 2,500 погано озброєних вояків, і пересунув їх на кордон Іраку, проте з іракського боку не видно ніяких рухів військ. Загально думають, що заява іракського диктаторського прем'єра генерала Кассіма щодо „прав" Іраку до Кувайту була маневром, щоб випередити З'єдинену Арабську Республіку щодо подібної декларації, без заміру здійснювати її. В Англії улягло первісне стривоження, що може припинитись доплив кувайтської нафти, яка покриває майже половину всього англійського запотребування. Справу має розглянути Арабська Ліґа.

Англія нараджується з союзниками над участю в Спільному Господарському Ринку

Лондон. — У Лондоні ведуться в цьому тижні важливі наради між членами господарського бльоку Европейської Асоціяції вільної торгівлі, званої „Зовнішніх Сім", до якого належать Англія, Швеція, Норвегія, Данія, Австрія, Портуґалія і Швайцарія. Головна тема нарад — питання про можливість зголошення приступлення до Спільного Господарського Ринку, чи пак Европейської Економічної Спільноти, куди належать Франція, Західня Німеччина, Італія, Бельгія, Голляндія і Люксембурґ. Це справа дуже складна, бо вона стосується засади найвищого упривілеювання в торгівлі між членами Британського Коммонвелту, яка стоїть в колізії з митною політикою Спільного Господарського Ринку, — питання експорту і цін на хліборобські продукти, проблеми вирівнювання соціяльної політики в усіх тих країнах і т. д. Справа тим складніша, що й унутрі того 6-членного европейсько-континентального Спільного Господарського Ринку виявились поважні розбіжності господарської натури. Данський міністер закордонних справ Єнс Отто Креґ, який прибув на ті наради до Лондону, заявив, що Данія хоче бачити обох своїх найбільших господарських відборців, Англію і Західню Німеччину, в одному господарському бльокові.

● **У Польщі** продовжується нагінка комуністичної влади проти Церкви. Комуністичний уряд скасував право абсольвентів парафіяльних шкіл до вступу до високих державних шкіл. В Ополю знаціоналізовано церковний шпиталь. Заборонено дальше ведення великої парафіяльної дівочої школи у Варшаві. Щоденно приходить по 3 до 5 різних заборон, погроз, нарікань і т. п. інших „інцидентів" між державними і церковними чинниками.

„ПРОБЛЕМАТИЧНИЙ" КОРАБЕЛЬ. Так можна б назвати показаний на цій фотознимці найбільший в світі американський літаконосець „Ю. С. С. Кітті Гавк", що його збудовано коштом 25 мільйонів долярів. „Проблематичність" цього велетня в тому, хто має заплатити за додаткові роботи, що виявились необхідними після його здачі будівниками для вжитку фльоти. Командування фльоти обвинувачує будівельників корабля, що вони його не викінчили, як треба, а будівельники це заперечують.

МЕКМІЛЛЕН ГОТОВ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ У СПРАВІ БЕРЛІНУ

Лондон. — Англійський прем'єр Герольд Мекміллен заявив у вівторок 27 червня ц. р., що він не виключає переговорів у справі Берліну, якщо вони не будуть вестись під тиском совєтських погроз і якщо їхньою базою буде визнання Совєтами прав і зобов'язань західніх держав у відношенні до Західнього Берліну. Мекміллен ствердив, що Хрущов викликав „штучно" нову Берлінську кризу та вжив при тому слова „шантаж". Однак поруч із цим Мекміллен признав, що волів би, щоб ситуація завернула до років 1958-59, коли між Сходом і Заходом були контакти, які довели були до безпосередніх переговорів. Англійський прем'єр відповідав на запити опозиційно - соціялістичних послів в палаті громад, які виразно домагалися, що Мекміллен прийняв на себе знову ролю посередника в теперішній новій кризі довкола справи Берліну. За газетними інформаціями, англійська преса й політичні кола невдоволені самим тільки запереченням Москві її права односторонньо зміняти статус Німеччини й Берліну та самими лиш деклараціями про рішення боронити свободу Західнього Берліну. Захід — кажеться в пресових коментарях —повинен розрізнювати справи, в яких не може бути ніякого компромісу і такі, щодо яких якийсь компроміс можливий. По цій лінії йшли заяви Мекміллена. Він заявив, що Захід боронитиме „свободу народу в Берліні" та що „ми не можемо брати під увагу пропозиції, які суперечні цьому". Але „якщо совєтський уряд бажає передискутувати з нами проблему, то ми готові зробити це — продовжував англійський прем'єр. „Однак вони (большевики) мусять зрозуміти, що переговори можуть відбуватись тільки на базі, яку я описав". Мекміллен пригадав, що від кінця останньої світової війни західні держави кількакратно подавали пропозиції на „справедливу і доцільну розв'язку проблеми Німеччини й Берліну", але большевики завжди відкидали їх. Тут Мекміллен конкретно пригадав плян, що його західні держави пред'явили на конференції чотирьох міністрів закордонних справ осінню 1959 року в Женеві. Відкидаючи західні пропозиції, Совєтський Союз — казав Мекміллен — створює „штучні кризи довкола Берліну, щоб осягати власні цілі". Ця нова парляментарна дебата про Німеччину й Берлін виявила, що англійський політичний світ не визнає відокремлювання справи Берліну від проблеми цілої Німеччини та що, водночас, сильно занепокоєний нинішніми новими погрозами Хрущова. — В тому самому дні, коли Мекміллен відповідав у парляменті на запити у справі Берліну, англійське міністерство закордонних справ рішучою нотою відкинуло совєтський меморіял з 26 квітня з застереженнями щодо признання Західній Німеччині теренів для вишколювання її наземної армії.

Хрущов поновлює погрози щодо Берліну

Москва. — Нікіта Хрущов використав нагоду 13-річчя початку першої комуністичної бльокади Берліну, проломаного західнім „летунським коридором", щоб знову повторити свої погрози на адресу Західньої Німеччини і Берліну. Формально Хрущов це зробив у відповіді на бажання від східньо-німецьких комуністів з нагоди 20-річчя німецько-російської війни. Цим разом Хрущов заперечив твердження західніх держав, що Совєтський Союз не має права односторонньою акцією касувати 4-державні договори з кінця останньої світової війни і безпосередньо після неї, що стосуються справи Німеччини й Берліну. Хрущов каже, що „й так проминуло вже забагато часу до підписання мирового договору і тому Совєтський Союз разом із усіми миролюбними країнами зроблять все, що до них належить, та підпишуть такий мир до кінця цього року". Хрущов арґументував, що підписання мирового договору необхідне, щоб закінчити формально-технічний стан постійної війни, стабілізувати відносини в Німеччині й Европі та „промостити шлях для мирних взаємин між Західньою і Східньою Німеччиною". У зв'язку з оцими постійними погрозами Хрущова, що він до кінця цього року підпише сепаратний мир з німецькими комуністами та віддасть їм під „суверенне" відання шляхи доступу до Західнього Берліну, посадник Західнього Берліну Віллі Брандт перестеріг мешканців міста, щоб вони були свідомі, що ждуть їх нові важкі переживання. Він вказав на виразну ціль Совєтського Союзу: відсепарувати Західній Берлін від Заходу, „щоб могла нас проковтнути тиранія, звана Німецькою Демократичною Республікою".

Кеннеді переказав Хрущову нові суґестії через московських журналістів

Вашинґтон. — Президент Джан Ф. Кеннеді прийняв у минулий понеділок редактора „Ізвєстії" Алексєя Аджубея і пресового шефа в совєтському міністерстві закордонних справ Міхаіла Харламова та розмовляв з ними на тему сучасної міжнародної ситуації. За заявою пресового секретаря Білого Дому П'єра Салінґера, Президент зробив „деякі суґестії", що їх напевне ті совєтські пропаґандисти перекажуть Хрущову. Алексєй Аджубей є зятем Хрущова. В минулу суботу ті два большевицькі пропаґандисти виступали на телевізійній дебаті з Салінґером і Гаррісоном Е. Селсбері з „Ню Йорк Таймсу". Большевицькі пропаґандисти роз'їздили по Америці в товаристві Селсбері та склали працальну візиту Салінґерові у Вашинґтоні, який зробив їм побачення з Президентом.

У СВІТІ

● **Папа Іван XXIII** надав новий — покищо засекречений — статут для Мальтанського ордену, історія якого сягає до 11-го сторіччя. Останній „великий майстер" того ордену князь Людовіко Чіґі Альбані делля Ровере помер 10 років тому. Новий статут того ордену буцім-то демократизує його настільки, що Мальтанськими кавалірами можна буде йменувати також не-аристократів, які відповідатимуть вимогам статуту.

● **На Сицилії** не можна скласти автономного уряду. Лівий соціяліст Сальваторе Кораллько вправді здобув більшість голосів 47 проти 40 у 90-членному парляменті, але відмовився скласти уряд тому, що на ту більшість склалися поруч із голосами від соціялістів і комуністів також — голоси нео-фашистів. У тому парляменті є 30 християнських - демократів, 20 комуністів, 11 соціялістів й кілька інших роздрібнених партій.

● **Лідер лаоських невтралістів,** передбачений на найближчого прем'єра Лаосу Суванна Фума погоджується на те, щоб Міжнародна контрольна Комісія в Лаосі мала широкі контрольні права та керувалась постановами за більшістю голосів. Зате його двоюрідний брат, лідер комуністів князь Суфанувонґ, який сліпо слухає Москви й Пейпінгу, не погоджується на це та вимагає, щоб у тій Комісії один із її 3-х членів, комуністична Польща, мав право „вета", яким паралізував би виконування контролі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Військовий дорадник Президента

Генерал Максвелл Тейлор, 59-річний колишній командант парашутної дивізії в другій світовій війні, командант 8-ої армії в 1955 - 1959, а після того президент ґрандіозного проєкту т. зв. Лінкольнського центру в Ню Йорку, — став військовим дорадником президента Кеннеді. Він буде посередником між Президентом і Пентагоном та Центральною Розвідчою Агенцією з головною функцією — наглядати над усією військовою розвідкою країни та всіма місіями військового характеру, пов'язаними з сучасною холодною війною. Він не матиме командних функцій, проте його ступінь 4-зіркового генерала, його військове минуле й теперішня позиція найближчого військового дорадника Президента, що є конституційним найвищим командантом збройних сил ЗДА, дають йому чи не вирішний голос в усіх справах, в яких тісно сплітаються військо й політика.

Щоб зрозуміти причину покликання саме генерала Максвелла Тейлора на те становище і щоб оцінити надзвичайну вагу цієї події, яка далеко переступає межі самої лише номінації, треба пригадати, що генерал Тейлор виступив передчасно з війська, не погодившись на применшування — на його думку — попереднім Президентом ролі звичайних родів зброї в нинішній атомовій добі. В опублікованій ним після того книжці він широко з'ясував теорію, згідно з якою наставлення виключно на атомову зброю в майбутній стратегії ЗДА — неправильне й недоцільне. Він доказував, що і нова велика війна може вестися без уживання атомової зброї і що й без великої гарячої війни ЗДА можуть програти холодну війну. Тому президент Кеннеді покликав генерала Тейлора зараз після катастрофи з висадом кубинських еміґрантів для розгляду її причин. Ця невдача була наче клясичною ілюстрацією кепської попередньої військової та політичної розвідки на терені Куби і всієї тієї схибленої воєнної операції, що її підготовила Центральна Розвідча Агенція. Правда, на невдачі кубинського висаду заважило рішення самого Президента не анґажувати до тієї справи безпосередньо американського летунства, що позбавило десант охорони з повітря, проте те рішення було зумовлене попередніми політичними деклараціями, що їх треба було триматися. Так чи інакше — внаслідок неправильного плянування — вийшла програ для ЗДА.

Але історія з кубинським висадом не була винятком для ілюстрації „малих воєн". Джеймс Бирнгем, автор кількох антикомуністичних творів, між ними славної книжки „Стримування чи визволення?", у статті „Війна, до якої ми не приготовані", надрукованій в журналі „Ордненс" за січень - лютий ц. р., доказує фактами, що в 1945 - 1950 рр., коли ЗДА мали атомовий монополь, комуністи підкорили 100 мільйонів людей в Европі та 600 мільйонів в Азії. В останніх роках відбулися криваві демонстрації на вулицях Каракасу, Монтевідео, Ліми, Багдаду, Гавани, Кейп Тавну, Леопольдвілю, Альжиру, Сеулу, Анкари, Токіо, Вієнціяну і Сайґону, — майже скрізь звернені проти політичних приятелів Америки. У Венесуелі, Іраку, Кубі, Південній Кореї, Туреччині, Японії і в Ляосі змінились уряди й режими під натиском вуличних демонстрацій і змов. Агітацією, пропагандою, підривною діяльністю, терором, партизанськими і парамілітарними операціями комуністи уярмлюють одну країну за другою, і американські атомово - водневі бомби, ракети, підводні атомові човни та ракетні літаки — тут безсильні, непридатні.

Покликання генерала Тейлора з стану спочинку до активної служби є наявним доказом, що ЗДА наставляються вже не тільки на велику атомову війну, але й на протидіяння тим „війнам без війни", що їх ведуть комуністи, погрожуючи завоювати ними світ.

Коли мова про Берлін

Багато старих і нових запальних місць є в підмінованому большевицьким імперіялізмом та аресивністю світі. Правду сказавши, большевицька політика диверсій обернула в запальне кожне місце в світі, але на перше місце знову висувається Берлін, західній форпост на Сході, невеличкий вільний острів, оточений рабовласницьким комуністичним морем.

Зв'язана з Берліном міжнародна криза не нова. Вже 12 років тому Совєтський Союз, всупереч усім своїм зобов'язанням і міжнародним ґарантіям, перервав західнім альянтам суходільні й водні шляхи доступу до Берліну, в результаті чого створено відомий „повітряний міст", що тривав півтора року і що при його допомозі пощастило зламати совєтську блькаду. Загроза подібної блькади поставала й пізніше, але з новою гостротою вона виступила тепер, коли московський диктатор подав до відома, що він плянує укласти „мировий договір" із своїм сателітом, т. зв. Німецькою Демократичною Республікою, себто створеною з ласки Москви німецькою державною фікцією на захоплених Совєтами східньо - німецьких територіях, що ними оточений Берлін. На підставі заповідженого Хрущовим договору, східньо - німецький сателіт дістане „суверенні" права також і над західніми шляхами доступу до Берліну, отже зможе їх „леґально" заблькувати. Така акція східньо - німецького сателіта, підперта совєтськими військовими ґарантіями, при виявленій вже рішучості Заходу, означатиме нову міжнародну кризу, включно із можливістю третьої світової війни.

Проте, будь-яка акція Москви і його східньо - німецького сателіта в тому районі не застане вже неприготованими ані Західнього Берліну, ані західніх альянтів, як це трапилося 12 років тому. Сам Берлін до такої міри приготований на можливість нової блькади, що він може видержати щонайменше рік навіть без будь-якої зовнішньої допомоги. Протягом довшого часу туди усіми шляхами доставлено і замаґазиновано подостатку не тільки харчових продуктів для населення міста, але й всіх засобів для утримування в повному русі індустрії і торгівлі. Отже, на випадок блькади не буде там безробіття, не захитається мораль населення.

Західні альянти зі свого боку дали Москві виразно зрозуміти, що вони не думають зрікатися Берліну. Зробили вони це не тільки спільними заявами, але й фактичною підготовою. Відомо вже, що в Америці пороблено майже мобілізаційні заходи і підготовлено висилку нових військ до Европи, для чого заанґажовано також цивільне летунство. А альянтське командування в Европі має готовий стратегічний плян оборони і відплати на випадок комуністичної агресії.

В таких обставинах Москва мусить два рази подумати, поки рішиться на будь-яку нову авантюру в тому районі. Очевидно, від совєтських погроз до їх виконання, як і від західнього поготівля до рішучої акції існує певна віддаль. Також не виключене, що погрози Хрущова в справі Берліну можуть бути тільки черговим шантажем, щоб добитись західніх поступок в інших справах, або новою диверсією, щоб заскочити Захід агресією в іншій частині світу, наприклад В'єтнамі. Тож в Америці підносяться щораз голосніше й виразніше голоси, щоб уряд і західні альянти були приготовані на випадок кризи не тільки в зв'язку з Берліном, але й з кожним іншим районом у світі, щоб не було в ньому ані одного слабого місця, в яке Москва могла б ударити з виглядом на успіхи.

Проте, всі ці заходи мають виключно оборонний характер, а самою тільки обороною навряд чи можна припинити агресію. З цього поступово здають собі справу щораз більше відповідальних людей на Заході, схиляючись до засади, що найбільшою чеснотою є не так умирати за батьківщину, як радше поступати так, щоб умирали її вороги.

М. Скала-Старицький

НЕОБХІДНА КОНЕЧНІСТЬ

У нас багато пишеться про завдання еміґрації. Цих завдань багато і вони різні. Та все ж таки серед повені цих завдань є менше або більше пильні, менше або більше конечні, врешті, менше або більше корисні з точки погляду національного. Є речі, які можна й треба робити кожного дня, при кожній нагоді, і є речі, які вимагають відповідної підготовки, засобів, плянованости й послідовности. Є речі, які треба робити роками, щоб вони остаточно оправдали себе, є речі, які оплачуються негайно й матеріяльно, є речі, до яких треба докладати грошей, іноді навіть довший час, але які стократно оплачуються морально. Ці моральні здобутки важать іноді більше, як найбільші матеріяльні.

До таких моральних здобутків належить культура кожного народу в усіх її видах і формах. Ми, українці, не можемо нарікати на брак культури, яку ми творимо віками. Але нашу культуру, ніде правди діти, мало знає світ. З невідомими ж не рахуються. Нас тут і там знають одиниці, приятелі і знайомі, але не широкі маси, не цілий світ. Ми часто нарікаємо на такий стан справи, ми звикли скидати вину на наших ворогів, на наших сусідів, на нелаexcitatory долю, але ніколи не шукаємо причин у нас самих, тобто у нашій байдужності, у нашій незорганізованості, у нашому еґоїзмі, у нашій суспільній відсталості. Є справи, до яких ми не прив'язуємо майже ніякої ваги, не цікавимося до такої міри, що вони у нас нібито не існують. Тобто вони існують, але на такому низькому рівні, якби взагалі не існували. Світ цікавиться всім, що гідне уваги. І якщо світ не знає нас під таким чи іншим оглядом, то це не означає, що все те, що ми в такій чи іншій ділянці творимо, не цікаве, не гідне уваги.

До такої домени, у якій досі не знає нас світ, належить наша музична культура.

Є багато домен, у яких ми ще також невідомі. Є домени, якими можна показати себе тільки у відповідних обставинах. Наприклад, [illegible] винаходи, міжплянетні ракети тощо. Є, одначе, домени, у яких можна виявити себе навіть у найбільш несприятливих умовинах. До таких належать деякі ділянки мистецтва, культури, науки, письменства. Без кінця можна наводити приклади, як бездержавні народи, як беззасібні одиниці творили великі речі власними засобами, власною працею, талантами, ентузіязмом, вірою й витривалістю. Рембрандт умирав з голоду, але створив шедеври, Моцарт бідував, але писав свою безсмертну музику. Потім прийшов час, коли люди відкрили ці речі, спопуляризували їх, і тепер ці шедеври — вселюдське досягнення.

Подібну ситуацію переживає українська музика, якої поза фолкльорними піснями ніхто не знає. Бо й справді. Як може уявити собі світ українське музичне мистецтво, коли творів цього мистецтва ніде не можна купити, переграти.

Тож, коли ми хочемо, щоб світ нас пізнав у такій найефектовнішій, найпереконливішій ділянці, як музика, ми мусимо цей „товар" випродукувати і пустити в продаж. Пустити не тільки на свій власний, внутрішній ринок, а на чужий, міжнародний. Знаючи з досвіду, що сьогоднішній світ дуже цікавий на все нове, оригінальне, я певний, що він скоро розсмакує нашу музику, нашу свіжість, нашу оригінальність, і тоді напевно не треба буде пояснювати кожному, що таке Україна, українське мистецтво, яка різниця між нами й іншими народами. Найкраще переконують факти, а не слова. Музика — це така ділянка мистецтва, яка пориває не розум чи інтелект, а душу, серце. Звернімося, за посередництвом музики, до душі світу, до його серця. А щоб це виконати, мусимо, як кажуть, за останні гроші, випустити твори українських композиторів на міжнародний ринок. Як це зробити?

У місяці травні цього року група українських професійних музик звернулася була із закликом до українських людей на чужині, яким зрозумілі вага і значення рідної музичної культури в боротьбі за визволення, за визнання й популяризацію нашої окремішности, нашої вартости й сили — зголосити свою готовість до створення Центральної Української Організації Українських Музик на чужині. Така організація за моральною й матеріяльною піддержкою українського громадянства мала б зорганізувати професійні кваліфіковані установи, які головним чином зайнялися б отою популяризацією української музичної культури у вільному світі. Організація з кількох чи кільканадцятьох професійних музик найбільше зможе написати кілька листів до таких чи інших інституцій, поодиноких заможніших осіб, що уділять спорадично таку чи іншу суму грошей, за які можна було б випустити один - два твори українського композитора. І на тому справа закінчилася б. Для того, щоб повести таке поважне діло, як випуск творів українських композиторів на міжнародний ринок, треба сталих прибутків, сталого бюджету, треба систематично працювати, щоб той товар купували не тільки свої, а в першу чергу чужі різнонаціональні мистці. Треба, щоб при кожному творі були фахові й вичерпні пояснення, переклади текстів на чужі мови. Треба науково й кваліфіковано доказати й показати світові різницю між нами й іншими слов'янськими народами в музиці. На це все треба грошей, багато грошей. А що їх не можуть забезпечити ніякі приватні меценати, хоч би які щедрі, треба, щоб постала відповідна інституція на базі масовости, на базі громадській.

Я вже писав у попередніх моїх дописах про Театр Націй у Парижі. У цьому театрі виступають кожного року представники майже всіх народів світу. Між тими народами не було ще українського. Але в тому театрі, на щастя, не діє принцип державности. Це значить, що ми могли б виступити там, якщо не самостійно, окремо, як інші народи, то бодай у таких імпрезах, у таких мистецьких маніфестаціях, в яких буде представлене більше число націй. Такі імпрези передбачаються на 1961/62 рік. Для цього треба, щоб українські композитори пересилали на мої руки свої найновіші інструментальні й вокальні твори. Їх переглядатиме спеціяльна мистецька комісія цього театру і не виключене, що якийсь з тих творів буде виконаний на міжнародному фестивалі всесвітньої культури у Парижі. Я вже згадував також про те, що наші бандуристи мають вигляди попасти до програми вистав цього театру. Виступ бандуристів у рамах програм цього театру, це не те саме, що самостійний виступ власним коштом у Пале де Шайо, про який паризька преса майже не згадала, тоді як про кожний виступ в Театрі Націй пише дослівно [illegible] преса світу.

Ф. Лукіянович

ЛАНКА ДИСЦИПЛІНИ ПРИ УНІВЕРСИТЕТАХ

Немає сумніву, що в американських університетах тіловиховна ділянка відіграє велику ролю і під технічним оглядом вона стоїть на високому рівні. Без перебільшення можна сказати, що за вийнятком кількох родів спорту як ґольф, кінні й моторові перегони і ще деякі, університети майже виключно постачають кадри для олімпійських та професійних дружин. Вони є власниками великих стадіонів, басейнів, і тому вже кілька років підносяться голоси, мовляв, забагато уваги приділюється цій ділянці, бо університети це наукові, а не тіловиховні установи, і що коли про наукові їх досягнення преса заледве згадує, то про спортові широко розписується.

Університетський спорт має струнку зорганізовану форму в органі НСАА, з власними правилами й приписами. Очевидно, що при таких розмірах і масовості бувають різного роду надужиття, що виправдує створення так званої ланки дисципліни. Але про це далі. Питанням є: як глибоко закорінені ці надужиття?

Пригадаймо собі деякі з голосніших афер. Кадет Санте Вес пробігав милю за майже 4 хвилини і був найбільш імовірним кандидатом ЗДА до Олімпіяди з 1956-го року. Одначе тому, що він вимагав оплачувати транспорт і ще дещо собі та своїй нареченій, його здискваліфікували як аматора. У 1953-му році вибухнув голосний скандал з доказаним підкупством деяких членів найсильнішої тоді кошикарської дружини НУСС в Ню Йорку. Але ще більше шуму наробило відкриття, що членам футбольної дружини з Вест Пойнту постачали наперед запити до іспитів. До речі, на змаганнях кадетів з моряками з Аннаполісу, що кожного року відбуваються у Филаделфії з великою парадою, буває присутніх понад 100.000 публіки, не рахуючи тих, що приглядаються змаганням на телевізії.

У справі ланки дисципліни забрав слово д-р Янг, її го[illegible] факультету університету Висконсин у Повсті. Від 1948 до 1951 р. існував т. зв. Кодекс Оздоровлення, що признавав право університетам звільняти своїх атлетів від шкільних оплат, але не забезпечувати їм повного утримання. Цей кодекс провалився, бо ніхто його не респектував. Тому в 1952 р. опрацьовано інший правильник, згідно з яким університет міг звільнити атлета від усіх оплат, включно з оплатами за книжки та ляборатορії, давати повне утримання в бурсі і 15 долярів на місяць. Під цим правильником підписалися всі, але це не значить, що всі його додержувалися. Найбільше мороки мала ланка дисципліни із рекрутуванням та перетяганням змагунів кошиківки і американського футболу, бо ці гри дуже популярні, приваблюють багато глядачів і тим самим є поважним джерелом прибутків, з яких покриваються видатки і на інші види спорту.

Бували часті випадки, коли визначного змагуна намовляли вписатися до одного університету, він вписувався, але негайно після того мандрував до другого, де йому обіцяли ще більші блага. В гру входили детективи, які підшивалися під студентів, заводили знайомство з нареченою змагуна, вивідували всі задні ходи і подавали до відома покривдженому університетові, що в свою чергу звертався до ланки дисципліни. Правда, змагунів такого роду небагато, але коледжів, що за ними полюють, є аж 552. Пригадаймо справу негра Вілта Чемберлена, який з Филаделфії помандрував до Кензасу, пізніше вступив до Гарлем Глобстротерс, а опісля до Воріорсу.

Ланка дисципліни відбуває свої засідання кілька разів на рік. Вона докладно провіряє кожний випадок і, коли немає ніякого сумніву відносно провини, присуджує кару. Анонімові доноси, як правило, не береться під увагу. Провід університету не може відпекатися тим, що не знав про певні потягнення своїх кібіців, бо раз вони виступали в імені установи, то вона мусить відповідати за їхні слова і вчинки.

Найлегша кара — перестorога, потім ставиться на пробу на означений реченець; до цього часом додають ще й заборону брати участь у змаганнях за чашу, різних турнірах та передачі гри у телевізії. Останні кари можуть прикро вдарити по фінансах, бо до змагань за чаші та для участи в турнірах запрошують найкращі дружини, а це рівнозначне з найбільшими прибутками. Так і сталося, зокрема, з університетом Індіяна з Блумінґтону за недозволені методи у рекрутуванні змагунів американського футболу, при чому оцінюють, що це зменшить йому прибутки на 75.000 долярів. І врешті — завішення університету від одного, кількох чи всіх видів спорту — грошова кара, при чому покараний має право апелювати до президії.

Дехто твердить, що ланка дисципліни загнала ошуканців у підпілля, з якого оперують вони тепер рафінованішими способами. Д-р Янг незгідний з цим. Він вказує, що за 1952 - 59 рр. ланка розглянула 188 випадків, з яких тільки в 50-випадках доказано вину, і що з бігом часу атмосфера чимраз більше оздоровлюється, бо це є бажання самих університетів.

БУРЯ В ГОРАХ

Налетіла розгнівана фурія,
Розридалась, забилась
в гістериці,
Ще такої не бачила бурі я
Ані вдома, ні тут, в Америці.
Леді Макбет у злобі і розпачі
Реготалась і вила вовчицею,
Та дивилися гори на корчі ці,
Наче міцно оковані крицею.
Очі-блискавки, голос — громами,
Злобних сліз безконечні потоки,
Як плащем огорнулась вітрами,
І стрибнула в провалля глибоке.

АЛЛА КОССОВСЬКА

З СОВЄТСЬКОЇ ПРЕСИ

„ЗЕЛЕНИЙ БУМ"

Слово „бум", як відомо, англійське, і совєтський словник чужомовних слів пояснює це слово так: „В капіталістичних країнах „бум" — штучна сенсація, що має збудити і ввести в оману громадську думку з корисливою метою".

Отож під заголовком „Зелений бум" кореспондент московських „Ізвєстій" з 24-го червня ц. р. пише про те, як „озеленюють" місто Дніпропетровське:

„Торгівля квітами в цьому місті — нижче всякого рівня. Її майже цілковито перебрали в свої руки приватники. На протязі двох блоьків вишикувалися тут з квітами ці спритні люди. А тим часом державна організація „Зеленбуд" має на ціле місто дві маленькі крамнички.

В дніпропетровському розсаднику виростили минулого року 6 мільйонів квітів „на зріз". А зрізали тільки 2 мільйони, продали ж ще менше. Чотири мільйони квітів пішли прахом, осипались, зав'яли або перейшли в руки покупців через . . . приватників.

Заїхали ми за містом у парк імени Богдана Хмельницького. Парк числиться в рубриці нових, недавно відкритих. Колись називався він просто лісопарком. Все було добре, але нормальне лоно природи не сподобалось керівникам міста. І тоді з лісопарку вирішили вони влаштувати парк. Побудували масивну браму з колонами. Спорудили великий постамент. Поставили пам'ятник, мистецька вартість якого далеко нижча від його грошової вартости. Понабудовували щоголліхтарень. Появився навіть дорожний знак: „В'їзд заборонений". Але ніхто ні в'їжджати, ні навіть входити до цього парку не збирається. І стоїть він порожній. Ми, — пише кореспондент, — були єдиними відвідувачами. Природній зелений шум підмінили тут штучним „зеленим бумом".

ОСІНЬ 1941-го РОКУ

Совєтський журналіст А. Кривицький у статті, написаній з нагоди 20-ліття початку війни Німеччини з Совєтським Союзом („Ізвєстія" з 22 червня), пригадує свою розмову з „героєм Совєтського Союзу", генералом Панфіловим, що згинув у перших місяцях війни:

„. . . Читач знає, у якому часі відбувалася ця розмова. Газети були повні закликів: „Ані кроку назад", але наші війська все ще відступали. Правда, цього слова тоді ніби не існувало. Його викинули з військового лексикону — ні в радіоповідомленнях, ні в газетах його не було. Але війська відступали. Це називалося терміном надзвичайно делікатним: „потісняли". „Противник потіснив наші війська в районі . . ." Або в крайньому разі: „Наші війська відійшли в районі . . ." Що тут скривати, багато в чому покладали надії на Сталіна. Як же так? Невже він не знайде рішення? Багатощо бентежило. Але про сумніви тоді мало говорили — зате тепер про них пишуть багато, часто правильно, але іноді з якимсь лютим перебільшенням, плутаючи поняття, часи, особи. В кожному разі, боляче було бачити неполадки, спричинені пихою нездібних командувачів, військових невігласів . . ."

Леся Храплива

ПИТАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ

(1)

Хто з наших еміґраційних батьків не ставив собі питання: як виховати своїх дітей в чужому оточенні на добрих українців?

Можливо, що в декого після кількох виховних невдач питання це звучало трохи інакше: чи взагалі потрібне й доцільне національне виховання в наших умовинах, при таких малих виглядах на поворот додому?

Не важко хіба вгадати, що, не зважаючи на всі труднощі, відповідь доброго українця може бути лише одна: так, національне виховання не тільки доцільне, але й необхідне!

І хоч більшість батьків сама дає собі таку відповідь, не пошкодить усвідомити ще раз, чому саме повинна вона бути така. Чому треба вживати нам усіх зусиль, не числячися із трудом та видатками, щоб передати дітям наші „звичай та віру".

Ми ж бачимо, як на наших очах денаціоналізуються тисячі поселенців, що прибули до Америки чи Канади. Ми читаємо в книжках, що процес винародовлення неминучий, якщо зірвуться безпосередні зв'язки з рідною землею, що ніщо його не спинить.

А тому треба добре усвідомити собі, чому не вільно нам плисти бездушно за течією, а треба боротися за всяку ціну, віряччи, що безстрашне намагання всилі спинити і найбільш стихійні процеси.

Це в першу чергу тому, що українство, навіть в аспекті вселюдських цінностей — безсумнівна вартість. Це окрема система світовідчування. Це неповторний спосіб мислення, що скристалізувався протягом десятьох століть на міцній основі хліборобського етосу й культури. Це своєрідний спосіб хвалити Творця та помножувати дані Ним таланти. І створився цей спосіб такий самостійний, не зважаючи на чужі ідеї, принесені не раз і збройною рукою окупаційної влади.

І це українство проявляється постійно у притаманних йому формах громадського устрою, культури, мистецтва. Розвивається з нечуваним розмахом при кожній нагоді, як тільки лише трохи полегшає натиск ворожих режимів, або настане коротка хвилина волі поміж їх пануваннями.

Можливо, що інші народи вклали в скарбницю людського духа щось більше, як ми. Можливо, що вклали щось вартісніше. Але того саме, що можемо дати людству ми, ніхто інший дати не може. І тому почесно перед цілим людством стояти витривало на сторожі нашого, українського духа.

Почести можна зректися. Але не можна зректися відповідальности. А на нас лежить і відповідальність перед усіми тими, хто співтворив українство плугом, пером чи своєю кров'ю. Віра будівничих нашої Держави, що будували вони для майбутніх поколінь, тобто й для нас; віра героїв, що боролися вони за кращу долю нащадків, отже й за нашу — не дозволяє нам збайдужніти. Не дозволяє перервати спокійно нитку їх намагань і проголосити, що на нас історія України . . . кінчається.

Щоб зрозуміти нашу історичну спадщину, треба багато знати, багато передумати. Людина без характеру може легко сказати, що це — абстрактна вартість, яка її не зобов'язує. Але приналежність людини до свого народу через походження від своїх батьків та ще дальших предків, — це дійсність, що її не заперечити й не вимазати. Навіть найгірша дитина — все ж таки дитина своїх батьків, скільки разів вона їх не відрікалася б. Так народжується людина і членом свого народу з волі Творця, і остається ним до смерти.

Та корінь нашого зобов'язання не лише у зв'язках духових і фізичних із минулим. Бо коли ще сьогодні навіть у сумлінно просіяній большевицькій пресі чути відгомін дій українського підпілля, коли, попри всі намагання уряду, українство там шукає собі всякого можливого леґального вияву, то навіть сьогодні існує живий і дійсний х т о с ь, що перед ним ми відповідальні за виховання наших дітей!

Тим більше, що обставини тут не такі вже несприятливі. Матеріяльно стоять нам до розпорядження засоби, що про них годі було й мріяти вдома, нема і законних обмежень. Лояльність супроти країн нового поселення вичерпується додержуванням приписів, що нормують співжиття людей на одній території — але на цьому й кінець. Хіба що хтось з власної охоти схоче додавати собі те, чого ці закони не вимагають.

Є й нові труднощі, безперечно. Походять вони від чужого оточення в школі, від вулиці, від чужого кіна, радіо, телевізії, чужих книжок, аж до коміксів включно. Погано впливає на дітей наглядне багатство чужої цівілізації, без можливости наглядно порівняти її з нашою.

Вдома було інакше: ми виховувалися національно не лише під впливом Церкви, школи, свідомих намагань батьків. Куди сильніше виховувала нас наявність історичних пам'яток, часова та простірна близькість великих державнотворчих зривів, піднесені настрої нашого оточення і, не в останній мірі, заборони й удари ворога, спрямовані проти нас, і то саме за те, що ми — українці.

На чужій землі ці всі чинники не діють. А тому національне виховання можливе тільки при повній свідомій цілеспрямованости дій усіх батьків. І то не лише у власній хаті та в своїй родині, а також і в цілому житті нашої еміґраційної спільноти.

Розглянемо спершу справу завдання батьків по лінії національного виховання в їх родині, а опісля в різних ділянках громадського життя, де батьки є його творцями, а то й провідниками.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

ПЕРЕДПЛАТА:

На рік	$12.00
На пів року	6.25
На три місяці	3.25
В Джерзі Ситі і закордоном:	
На рік	$14.00
На пів року	7.50
На три місяці	4.00

Академія в 35-річчя смерти Гол. Отамана Симона Петлюри у Филаделфії

Українська визвольна боротьба 1917—1921 рр. позначена появою визначних постатей, що увійшли в історію як реалізатори народніх прагнень. Найяскравішою постаттю цих років є Головний Отаман Симон В. Петлюра.

Українське суспільство, а зокрема колишні українські вояки у вільному світі, зберігають світлу пам'ять свого Головного Отамана та щорічно в травні гідно відзначують його пам'ять. Українська Громада у Филаделфії заходами Громадського Комітету, що повстав з ініціятиви Відділу ОбВУА, урочисто відзначила й цього року 35-річчя трагічної смерти Голови Директорії та Головного Отамана Симона В. Петлюри. У неділю 21-го травня у всіх православних українських церквах відслужено молебень при участі масово зібраних громадян, зокрема в катедрі Св. Володимира молебень мав урочистий характер, в якім зорганізовану участь взяли кол. українські вояки, згуртовані в ОбВУА зі своїм прапором та членськими відзнаками і шапками. У суботу 27-го травня, в дні Святочної Академії в честь С. Петлюри в програмі місцевої радіовисильні виголошено зворушливе слово про Голову нашої держави, автором якого був голова місцевого Відділу ОбВУА д-р Микола Рибак.

Того самого дня о год. 7-ій наповнили велику залю Горожанського Клюбу, кол. українські вояки, зорганізована молодь і старенькі сідоголові дідусі і бабусі, які заховали любов до України та свого скривавленого народу жорстоко гнобленого найлютішим, не тільки нашим, але і ворогом цілоги людства — червоною Москвою.

Сцена мистецько оформлена комбатанткою П. Тамарою Омелюсік, на ній виднів великий портрет Гол. Отамана, обведений чорною крепою, а на обох боках у дворяді емблеми тих військ, що під його командою збройно боронили незалежности України. Звуком трубного сигналу почато військовий апель під проводом ген. пор. Олександра Загродського, який у символічнім звіті перед Головним Командиром зложив запевнення, що український нарід веде і буде вести боротьбу проти тиранів нашого народу аж до повного визволення України.

Святочну Академію відкрив голова Філії УККА д-р Володимир Галан. Молодечий хор Українського Музичного Інституту під орудою проф. Ю. Оранського гарно відспівав кілька пісень. Вірш Остапа Тарнавського про Отамана деклямувала п. Христина Озарків. Першу частину свята закінчив промовою про „Відвічний дух Нації" ген. штабу полк. Аркадій Валійський.

Оп.

Мистецьку частину Академії відкрив хор УМІ прегарними піснями М. Фоменка „Верба" та „Діво Маріє" під акуратний акомпаніямент піяністки О. Струк. Сольову партію у пісні „Діво Маріє" виконала проф. І. Черняхівська.

Хор УМІ розпоряджає гарними, сочистими голосами, які в партіях сопранів і альтів зливаються в однородну, милозвучну цілість. З хору не вирізняються поодинокі голоси. Інтонація у виконаннях цього мистецького тіла є чиста. Дикція чітка та виразна. Диригент проф. Оранський інтерпретує твори в інтенціях автора і не любується занадто пописуватися зайвими технічними ефектами.

„Вірш про Отамана Петлюру" Остапа Тарнавського деклямувала, глибоко переживаючи, п. Хр. Озарків. Вірш Олеся „Лебідь" деклямувала вміло п. Надія Савчук.

Пісні „Ой у полі над могилою" та „Любіть Україну" М. Фоменка, „Засумуй трембіто" Н. Нижанківського та „Ні! не співай пісень веселих" Я. Степового, при видатному акомпаніяменті проф. Н. Котович, виконала з глибоким чуттям та зрозумінням, послуговуючись питомою їй технікою емісії об'ємистого голосу, проф. І. Черняхівська.

Камерні твори — Соната е-моль (Аллегро кон фуоко) — Ф. М. Верачіні, Концерт оп. 26 (Ададжіо) — М. Брук, Поема оп. 14 (на українські теми) — В. Грудин, Медитація И. Массене та Варіяції на тему Кореллі — Ф. Крайслер-Тартіні, виконали проф. Я. Меґасюк — скрипка — та проф. Н. Котович — фортепіян.

Про мистецькі вартості обох виконавців писала наша та чужинна преса часто в суперлятивах.

Проф. Меґасюк опановує техніку гри на скрипці віртуозно. Він розпоряджає великим знанням та смаком, тому йому не тяжко виконувати прецизно твори в інтерпретаціях авторів, задержуючи стиль виконання. Технічні проблеми гри не є в нього ціллю, лиш засобом до осягнення досконалого виконування творів.

Дійсним співвиконавцем вокальних та інструментальних точок програми була проф. Н. Котович. Вона не обмежувалась, головно при вокальних точках програми, лиш до акомпаніяменту, але була видатною опорою інтерпретаторки, достосовуючись до способу її виконань творів. Завдяки досконалій техніці гри на фортепіяні, музикальної ерудиції та об'ємистій скалі відчуття, була проф. Н. Котович в інструментальних точках програми рівнорядним партнером проф. Я. Меґасюка. Не диво, що інструментальні точки програми стали найкращим завершенням цієї імпрези.

Михайло Дуда

ЗЕЛЕНІ СВЯТА У ВІННІПЕҐУ

Українці міста Вінніпеґу і околиць достойно вшанували в неділю 28-го травня світлу пам'ять поляглих наших Героїв за волю України і прибраної Батьківщини Канади.

Це величаве традиційне Свято, при участі понад 4,000 осіб, відбулося у стіп символічної Стрілецької Могили, яку ще в 1936 році висипали на цвинтарі „Всіх Святих" колишні вояки славної і лицарської Української Галицької Армії.

Величавий похід, на чолі з о. д-ром В. Кушніром, який вирушив автобусами і автомашинами в годині 1-ій по пол. від катедри св. Володимира і Ольги насамперед затримався коло парляменту і тут біля пам'ятника „Незнаного Канадійського Вояка" о. д-р В. Кушнір разом зі священиками відправив панахиду, а потім в асисті кол. вояків 5-тої Сокальської бриґади УГА А. Олексюка і М. Співака зложив від всіх українців спільний вінок, почесна сотня Українських Канадійських Ветеранів, Відділ 141 Канадійського Леґіону, віддала шану своїм поляглим побратимам, сурмач відсурмив „Останній Салют" і похід рушив на наш цвинтар „Всіх Святих", 12 миль на північ від Вінніпеґу.

На цвинтарі, біля символічної Стрілецької Могили, з написом на хресті „Поляглим Героям за волю України", з терновим вінком, тризубом та воєнною відзнакою УГА, станув чотирикутник з членів Українських Канадійських Ветеранів, його жіночого Відділу, Ескадрони кадетів, членів Станиці Бувших Українських Вояків, Пласту, СУМ-у, внутрі якого найшлися прапори України і Канади, ветеранських і громадських організацій та хоругви церков.

На могилі весь час почесну стійку виконували представники збройних сил Канади, а саме: армії, фльоти, летунства і королівської поліції. Святочну Панахиду, до якої співав мужеський хор Станиці Братства кол. Вояків І. Дивізії під управою Ю. Гнатюка, відправив ВПреосв. Митрополит Кир Максим і 18 священиків. Митрополит виголосив теж блискучу думками і висновками проповідь про ту любов, якої доказ дали наші поляглі Герої, жертвуючи собою для ідеалів, та яку ми маємо священий обов'язок зберігати далі як святий наказ Бога і Поляглих.

По Панахиді сурмач протрубів „Останній Салют" і під його жалібні звуки та „Вічная Пам'ять" хору, представники організацій вкрили Стрілецьку Могилу прекрасними вінками. Всіх було 14 від таких організацій: від Українців м. Вінніпеґу, Станиці Бувших Українських Вояків, Станиці УСС, Братства кол. Вояків І-ої Дивізії, Станиці УПА, Українських Канадійських Ветеранів, Пласту, СУМ-у, Інституту Просвіти, Читальні Просвіти, УНО, ЛВУ, СГД, і ОЖ ЛВУ.

Про цю кількатисячну участь українців м. Вінніпеґу і околиць у поклоні та глибокій пошані своїм Героям і Поляглим широко розписалися оба англомовні щоденники і помістили відповідні знимки.

Після відправи на Могилі Героїв священики відправляли над гробами по всьому цвинтарі відправи. Чудова погода і квітуча зелень придавали цьому Святу Героїв незабутнього настрою.

Всім Святом технічно кермував голова Станиці Бувших Українських Вояків Дм. Микитюк.

Дм. Микитюк, кол. УСС

Айзенгавер критикує бюджетову політику уряду

Герші, Па. — Республіканці стейту Пенсилвенія 26-го червня вшанували свого нового співгромадянина колишнього президента Айзенгавера окремим прийняттям в готелі Герші, де присутній був і колишній віце-президент Ричард М. Ніксон. На прийнятті було 1,500 присутніх, які платили по $109.50 за обід, бо прибуток призначений був на партійний фонд. Айзенгавер дякував за щире прийняття і критикував бюджетову політику уряду Кеннеді, кажучи, що „федеральний уряд хоче бути великим Санта Кло, а всі громадяни мали б танцювати довкола ялинки, сподіваючися подарунків". Айзенгавер казав, що в кожному пуделку з подарунком є напис, що за дарунок „не будете платити, тільки це зроблять ваші внуки". Промовляв і Ніксон, який сказав, що ЗДА ще ніколи не мали такого уряду, який „так відважно промовляє, і так полохливо діє". Айзенгавер і Ніксон закликали республіканців освідомлювати виборців про програму своєї партії і бути об'єднаними, а тоді певна перемога в конґресових виборах в 1962-му році, і в президентських виборах у 1964-му році.

Концерт Скали-Старицького в Ню Йорку

21 травня в залі Вашингтон Ірвінг Гайскул ми мали приємність знову, після досить довгої перерви, почути нашого славного співака Мирослава Скалу-Старицького. Він знову порадував нас своїм надзвичайної краси голосом, майстерністю, стриманою, але глибоко артистичною і переконливою інтерпретацією.

Скала-Старицький передусім оперовий співак, призвичаєний до сцени з декораціями та відповідним вбранням, до симфонічної оркестри, до партнерів, з якими доводиться здебільшого йому бути на сцені. Проте стихію камерного стилю він добре розуміє і відчуває.

Він зосереджує в камерному маштабі всі яскраві прикмети першоклясного мистця, притаманні виконавцеві високого стилю, який стоїть один перед авдиторією і заповнює силою власної уяви та художнього відчування відсутні зовнішні компоненти, примушуючи слухача йому вірити.

Скала-Старицький вже бував в Ню Йорку. Я був на першому його концерті, і на цьогорічному. І перший і другий раз він залишив незабутні враження. Тільки цього року ситуація була інакша.

В неділю 21 травня в малій залі Карнеґі Голл відбувся цікавий концерт визначних учнів Українського Музичного Інституту, на якому я мусів бути. Ці два концерти збіглися майже в тих самих годинах. Тому я на концерт Скали-Старицького спізнився і прийшов на кінець першого відділу і не почув навіть свого твору на слова Т. Шевченка, „Не нарікаю я на Бога." Знайомі розповідали мені, що співак виконав його прекрасно, кольоритно і переконливо.

Другий відділ складався з творів: В. Барвінського—„Ой, поля ви поля", Н. Нижанківського—„Засумуй трембіто", О. Бобикевича— „О, слово, рідне", А. Гнатишина—„Жита", „Мамо моя", „Пісня". З чужих композиторів виконувалися твори: Дж. Пуччіні—„Арія з оп. „Тоска", Ж. Бізе —арія з опери „Ловці перел", П. Маскані—Арія з оп. „Кавалерія Рустікана" і Д. Верді—Пісня Герцоґа з оп. „Ріґолетто". Все це Скала-Старицький виконав блискуче в святочному настрою, з умінням і смаком наповнюючи велику концертову залю безмежними хвилями чудового голосу. А втім милий гість з Парижу і не потребує вже компліментів. Нам не відомо, які тепер є тенори в українських оперових театрах Києва, Львова, Харкова, Одеси. Але добре відомо, що в мільйоновому українському еміґраційному середовищі Европи і Америки він по праву може вважатися найкращим українським тенором.

Але його ім'я зобов'язує і його самого відноситися до себе з ще більшою повагою, постійно відсвіжуючи свої програми і вибираючи для них найцінніші твори.

Скала-Старицький мав величезний успіх. Численна публіка оваційно вітала концертанта, вимагаючи від нього наддатків. Партію фортепіяна добре виконувала відома наша піяністка п. Галя Клим, яка досить ґрунтовно опанувала цю тяжку програму, створюючи разом із співаком відповідний ансамбль.

Микола Фоменко

Короткі Вістки

● Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація плянує цього тижня випустити в орбіту довкола Землі сателіт, який матиме прилади для записування числа малих метеорів в космічних просторах. Цей сателіт, дві стопи в діяметрі і 4 цалі завдовжки, важить 187 фунтів.

● Генерал Даґлес МекАртур в найближчу суботу від'їде до Манілі на Філіппінах, щоб взяти участь в 15-річчі визволення тієї країни з японської окупації. Це буде перша подорож генерала на Далекий Схід від часу, коли в квітні 1951-го року тодішній президент Гаррі С. Труман звільнив був його із становища головного команданта збройних сил на Далекому Сході під час війни в Кореї. Генерал хотів бомбардувати комуністичні збройні сили за рікою Ялю.

ПОДЯКА

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ в НЮ ЙОРКУ

складає цісю дорогою щиру подяку

Високоповажаним Паням:

П-ні БОЙЧУК А.
П-ні БРАЖИНА П.
П-ні ГІРНЯК А.
П-ні ГЕНЗА Д.
П-ні КУДРИК М.
П-ні ЛЯХОВИЧ О.
П-ні ПАЛІЙ М.
П-ні ЧЕРНИК О.
П-ні ГЕВЕЛЬ М.
П-ні СВІТЕНКО Ю.
П-ні ЗАХАРЧУК І.

за їхню працю при уряджуванні спортових імпрез, а саме за приготування буфету та солідну обслугу при буфеті на весняній забаві, дня 13-го травня 1961 р. та на пікніку, дня 11-го червня 1961 р.

УПРАВА УСК-у

Замість квітів на могилу бл. п. інж. ОЛЕКСИ ТЕРЕБУСА складають — $10.00 на УВАН

ДОДА І ЮРІЙ КЕКІШ

Замість квітів на домовину мого сестрінка МИХАЙЛА ПОПОВИЧА, який помер 12-го червня 1961 р. у Дітройті, жертвую — $15.00 на будову пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінґтоні.

ТЕОДОР ГЕЛЕМЕЙ

Нюарк, Н. Дж.

Високоповажаний Пане

Д-р Олександер ЛЯТИШЕВСЬКИЙ в Ню Йорку

ДОЗВОЛЬТЕ ЗЛОЖИТИ ВАМ МОЮ ЩИРУ І ПРИЛЮДНУ ПОДЯКУ ЗА ВАШІ ЗОЛОТІ РУКИ, ЩО МЕНЕ ОПЕРУВАЛИ І ЗА ВАШЕ ЗОЛОТЕ СЕРЦЕ І ВАШУ ДБАЙЛИВІСТЬ, ЯКОЇ ВИ, ПАНЕ ДОКТОРЕ, СТІЛЬКИ ДОЛОЖИЛИ В ЧАСІ МОЄЇ ТЯЖКОЇ ОПЕРАЦІЇ. ЗАВДЯКИ ВАМ Я СТАЛА СКОРІШЕ ЗДОРОВОЮ, ЧИМ СПОДІВАЛАСЬ.

НЕХАЙ БОГ БЛАГОСЛОВИТЬ ВАС ЗА ЦЕ І ЗАДЕРЖИТЬ ВАС НА ДОВГІ РОКИ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ І ВСЬОГО ЛЮДСТВА.

Ольга БАРАН, муж і мама

Ню Йорк, червень 1961.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ, Відділ 10 — ДІТРОЙТ, Миш.,
разом з усіми Організаціями Визвольного Фронту
запрошує Українське Громадянство на СВЯТОЧНУ
АКАДЕМІЮ
для відзначення
20-РІЧЧЯ ПРОГОЛОШЕННЯ АКТУ 30-го ЧЕРВНЯ 1941 р.
яка відбудеться
в суботу, дня 1-го липня 1961 р.
в залі УНК „ОРЛИК" — Canant & Evaline в год. 7:30 вечером.
Святкову промову виголосить: д-р МИРОН ДОЛЬНИЦЬКИЙ.
В мистецькій частині виступить: МИРОСЛАВА БРЕЗДЕНЬ — сопрано.
УКРАЇНЦІ!
Масовою участю вшануйте велику річницю Проголошення у Львові Актом 30-го червня 1941 року Відновлення Української Державности.

Головна Управа Об'єднання Демократичної Української Молоді у ЗДА
разом
з ГОЛОВНОЮ ВИХОВНОЮ РАДОЮ ЮНОГО ОДУМ-У
— влаштовують —
ФЕСТИВАЛЬ ЮНОГО ОДУМ-У
присвячений 100-им РОКОВИНАМ СМЕРТИ Тараса Г. Шевченка,
що відбудеться
в неділю, 2-го липня 1961 р.
в УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Свято розпічнеться в год. 10:00 ранку, піднесенням прапорів, після чого — ПОЛЕВА СЛУЖБА БОЖА.
В ПРОГРАМІ: різноманітна мистецька частина юних ОДУМівців.
В год. 2:30 по пол.:
ЗАБАВА — ПІКНІК
Грає оркестра — Б. ГІРНЯКА. Добірний БУФЕТ.
Приємна, корисна розвага та відпочинок.
КОМІТЕТ

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ
З нагоди відкриття
ВІДПОЧИНКОВО-ВИШКІЛЬНОГО ТАБОРУ на ОСЕЛІ СУМА — в ЕЛЛЕНВІЛІ, Н. Й.
— відбудеться —
ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ
в суботу, дня 1-го липня 1961 року
ПОЧАТОК: год. 9:00 веч. ОРКЕСТРА: з Джерзі Сіті.
ДО УЧАСТИ ЗАПРОШУЄМО ЧЛЕНСТВО І ГРОМАДЯНСТВО.
ГОЛОВНА УПРАВА СУМА

ОСЕЛЯ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО СОЮЗУ „ВЕРХОВИНА" — в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.
забезпечує гостям відпочинок і розвагу.
Субота, 1-го липня 1961 р.
та кожної СУБОТИ сезону
ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ
під звуки оркестри Б. ГІРНЯКА.

УВАГА — ПІКНІК!
УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ КЛЮБ в ПІТТСФІЛДІ, Масс.
— влаштовує —
в НЕДІЛЮ, 2-го ЛИПНЯ 1961 р.
Величавий ПІКНІК
на власній площі ПЕКС. РОВД.
Початок: в год. 2:00 по полудні.
До танців пригравати ме оркестра. Смачний буфет й інші несподіванки. — На пікнік запрошується всіх Українців з околиць Піттсфілду. КОМІТЕТ

„Байка, байка, та й по байці" —
Говорили в Старім Краю.
Так і Вас, мої любенькі,
В цім сезоні я прощаю.

Хай спочине наша Муза
І полине на Парнаси . . .
А ми будем споживати
K & B шинки й ковбаси!

НА ЦЬОМУ СЛОВІ — БУДЬТЕ ЗДОРОВІ
до якогось часу, Дорогі Читачі наших „поезій!" Забавляйтесь весело на пікніках, гарно відпочивайте на вакаціях, а при тому не забувайте, що знамениті М'ЯСНІ ПРОДУКТИ завжди набудете — у — двох крамницях знаної української фірми
K. & B. Meat Market, Inc.
NEW YORK, N. Y.
128 FIRST AVE. Between 7th & 8th Sts. Tel.: GRamercy 7-0344
166 AVE. "B" Between 10th & 11th Sts. Tel.: CAnal 8-5590

СОЮЗІВКА, оселя Українського Народного Союзу в Кетскильських горах, біля Керґонксон, Н. Й.,
— влаштовує —
Вечір ПІСНІ і МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА
в найближчу СУБОТУ, дня 1-го ЛИПНЯ 1961 року,
ЗАПОЧАТКОВУЮЧИ ПРОГРАМУ СВОЇХ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИХ І РОЗВАГОВИХ ІМПРЕЗ.
У програмі виступлять:
Дир. ЙОСИП ГІРНЯК в ролі „ГРИЦЯ ЗОЗУЛІ".
та
оперовий співак-баритон, артист українських і европейських сцен, ТЕОДОР ТЕРЕН що дасть концерт: „ПІСНІ МІСЯЧНОЇ НОЧІ".
В програмі концерту композиції: Лисенка, Людкевича, Лятошинського, Січинського, Степового та інших і народні пісні. Акомпаніюватиме: М. ЦІСИК.
КОНЦЕРТ відбудеться ПІД ВІЛЬНИМ НЕБОМ, біля КЛЮБУ „ВЕСЕЛКА", над ОСВІТЛЕНИМ БАСЕЙНОМ.
НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ! ПОЧАТОК — в год. 9:00 вечорі. УСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ НА СОЮЗІВКУ!
Дир. ЙОСИП ГІРНЯК
ТЕОДОР ТЕРЕН

Виховний Семінар у Ню Йорку

Як і в інших осередках, Окр. Рада Союзу Українок Америки влаштувала у травні Виховний Семінар для матерей. Започаткували його 5 травня лекцією д-р Стефанії Бережницької на тему „Виховні труднощі різного віку". 13 травня слідувала лекція з двома доповідями. П-ні Евстахія Гойдиш говорила на тему „Зарібкова праця матерей", а п-ні Леся Храплива на тему „Національне виховання". 20 травня Семінар закінчився лекцією п-ні Марії Стратієнко на тему „Авторитет батьків".

Добір тем цього першого Семінара Окр. Рада СУА старанно уплянувала з Культ. Освітньою Комісією СФУЖО. Ішло про те, щоб підобрати найбільш пекучі виховні проблеми, а враз із тим торкнутись також засадничих виховних напрямних. Цього не можна відділити від себе. Коли б було більше часу, тоді можна б одне і друге розробляти окремо. Але в поспіху сьогоднішнього дня мусимо лучити одне з одним.

Вислід цього виявив себе в дискусіях. Вони були оживлені і виявляли глибоке зацікавлення публіки виховними проблемами. Правда, засадничі напрямні менше розворушували присутніх і в дискусії їх менше зачіпали. А велика шкода! Бо на правильно поставленому хатньому режимі або авторитеті батьків можна побудувати й дальші постуляти. А так присутні, знехтувавши ці справи, всю увагу звернули в бік національного виховання та його складових частин. Забуваючи, що одне від другого не можна відділити. Одна із доповідниць так і відповіла жартом на запит, як вщепити дитині любов до українського слова, до української книжки і школи, що це не торг і на те припису немає... А це є вислідом зусиль цілої родинної виховної системи.

Немило вразила тенденція в дискусії — перекинути відповідальність за недостатнє українське виховання, на церкву і школу. Та це є мабуть дитячою хворобою кожного Семінара, з якого матері скоро виліковуються. Бо з відповідей самих же дискутанток стало ясно, що церква і школа не може заступити того, що занедбав родинний дім.

На запити учасниць, доповідниці давали вичерпні відповіді. В тягу дискусії виявилось, яке це складне завдання, оте формування душі дитини і як воно всеціло абсорбує духові сили батьків. Батьки повинні підготовлятись до того, читаючи педагогічну літературу, вдержуючи контакт із школою й молодечими організаціями. Лиш із обміну думок, із вислухання попереднього досвіду, та збірною настановою зможуть вони виконати це завдання.

Жаль, що не було багато матерей на Семінарі. Чи то пора для них невідповідна (субота по полудні), чи то форма Семінару для них ще несприйнятна? Над цим повинна організація ще подумати. Але в засаді такі лекції потрібні, як стимул і визов — вглибитися в виховні справи. Бо хоч про них багато пишеться, проте ще не було спроби проаналізувати їх у тій формі. А цього вимагають наші умовини, такі відмінні від тих, в яких старше покоління, чи самі матері виростали.

Тому й тим нечисленним учасницям Семінару напевне відкрилися очі на певні справи. А дискусія видвигнула нові теми, що їх треба опрацьовувати в дальшому. Покищо відчитані лекції будуть розмножені й послужать як матеріял для Семінарів в інших осередках.

Л. Б.

Вступайте в члени УНСоюзу!

● ПРАЦЯ ●
● HELP WANTED FEMALE ●

ГОСПОДИНЯ
5 днів в тижні,
від 10:00 рано — 7:30 по пол.
Околиця ДЖЕМЕЙКИ, Лонґ Айленд.
AX 7-1700

Доми — Інвестиції — Морґеджі

● OZONE PARK, Woodhaven — недалеко української церкви, 2-род. ДІМ, 5 і 5 кімнат, з городом і ґаражем, 1 бл. до сабвею. Ціна $18,500.
● Там же: нові 2-род., мур. ДОМИ, всі з гарним городом і ґаражем. Ціна від $29,000 вгору.
● BRIARWOOD — чудова околиця, 3 бл. сабвей — 2-род. особняк, 11 кімнат, 5 для власника і $175.00 ренту. Ціна $25,500.
● BROOKLYN — 9-род., мур. дім, баксові кімнати, мармурові сходи, річний рент $6,160. Ціна $27,000.
● ASTORIA — 12-род., мур. дім, баксові кімнати, рент $7,500. Ціна $42,000.
● FLUSHING — 3-род., мур. дім, 5 кімнат для власника плюс $250.00 рент. Ціна $35,500.

КУПУЙТЕ ТІЛЬКИ ЧЕРЕЗ ФАХОВІ БЮРА!
UNITED REAL ESTATE CO.
В. КУЗЬМИНСЬКИЙ
170-13 Hillside Avenue — JAMAICA, N. Y.
Tel.: OL 8-6330

НАШІ 4 ЗАПОРУКИ

1. ЧЕСНОТА (Понад усе)
2. ВИНАГОРОДА (Платимо 4½%)
3. ТАЙНА (Інтимні справи не виходять поза мури інституції)
4. СПОКІЙ ТА ПЕВНІСТЬ (На сторожі майна стоїть не приватна, але державна влада ЗДА)

ЦЕ ЗАСАДИ, ЯКІ МИ НЕ ТІЛЬКИ ГОЛОСИМО, АЛЕ І ПРАКТИКУЄМО КОЖНОГО ДНЯ. ВОНИ БЛАГОСЛОВЛЯТЬ НАШУ ІНСТИТУЦІЮ МІЛЬЙОНАМИ ТА Є ЗАПОРУКОЮ НА МАЙБУТНЄ!

TRIDENT SAVINGS & LOAN
4½% On Insured Savings
"A THRIFT INSTITUTION ORGANIZED 1911"

TRIDENT SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
1939 WEST 51ST STREET - CHICAGO 9, ILLINOIS
TELEPHONE PROSPECT 6-6600

Зміна адреси

До Адміністрації „СВОБОДИ".
81-83 Grand Street
(P. O. Box 346)
JERSEY CITY, N. J.

Долучаю 10 центів — прошу змінити мою адресу.

Моя СТАРА адреса була:
ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ____
Ім'я і прізвище ____
Адреса ____
Адреса ____

Моя НОВА адреса така:
Ім'я і прізвище ____
Адреса ____
Адреса ____

ЗІ СПОРТУ

ВЕЛИКА ПЕРЕМОГА „ТРИЗУБА" У ФІНАЛІ ТА НОВИЙ ЧЕМПІОНАТ ЗДА

„Тризуб" — „Юнайтед Скатс"
5 : 2 (2 : 0)

Филаделфія, 25 червня. — В цей гарячий та душний день станули проти себе два кандидати на першунів ЗДА в таких складах. „Тризуб": Ібанез, Бородяк, Рач, Кравець, Віней, Пеґорер, Ніс Манджіні, Станкович, Яковина, Длуґош. „Юнайтед Скатс" — Лос Анджелес: Шіповец, МкФарлейн, Буік, Деніслсон, Радкліф, Кайрнс, Цергузен, Каррутерс, Радульскі, МкІнеллі, Захар.

В складі „Тризуба" не виступав Ноґа через дискваліфікацію, якою „обдарував" його Ам. Футб. Союз за спір зі суддею на змаганнях в Лос Анджелесі, та Ілай, який має зломану ногу. Яковина грав ці змагання зі зламаною рукою, яку мав у ґіпсі. Суддя Там Келлеген вив'язався зі свого завдання добре.

Як на змагання за таку високу ставку — звання чемпіона ЗДА, то можна признати, що пройшли вони не тільки в чистій грі без фавлів, але були вони досить гарними та мали проблиски високої кляси. Були, щоправда, хвилини нервового напруження, але загальне враження з цих змагань свідчило про добрий футбол мимо вузького грища. Добрим футболом записався спеціяльно „Тризуб" в перших 20-ти хвилинах гри, коли акції одна за другою кінчилися стрілами по воротах. В них впали перші ворота з притомної акції Носа та зі стрілу під малим кутом по витягненні з воріт воротаря гостей. Другі ворота здобув знов Ніс після гарного випуску на шістнадцятці одержаного від Станковича. Потім прийшли ще дві певні нагоди підвищити вислід, але стрілами мимо воріт змарнували їх Длуґош та Станкович, який зате був тактичним провідником нападу „Тризуба".

Після перших пописових двадцяти хвилин прийшло відпруження тризубівців, які здавалося, були перевтомлені. Навіть і при цьому їхньому сповільненому темпі гри, тризубівці панували на грищі до перерви. Друга півгра почалася сильними наступами шотляндців на ворота „Тризуба", але вміла тактика дефензиви не допускала до небезпечних стрілів по воротах. Щойно в 67-ій хвилині МкІнеллі здобув перші ворота для гостей після того, як перший стріл відбивається від поперечки святині Ібанеза. Ібанез мав нагоду відбити цей перший стріл на корнера, про що він переконався щойно по втрачених воротах, так як і симпатики нашого клюбу. Напруження при стані 2:1 зростало з кожною хвилиною, але, на щастя, не тривало воно довго. Працьовитий Длуґош проломив нервозність „Тризуба" третіми воротами для нашого клюбу, здобутими низьким стрілом у свій ріг після взірцевого випуску від Станковича. Від цієї 73-ої хвилини гри знов „Тризуб" перебрав ініціятиву, яка увінчалася дальшими воротами. В 75-ій хвилині Ніс добив сильною головкою корнера і підніс вислід до 4:1, а десять хвилин пізніше Яковича вибіг попри сконфужених оборонців гостей, похибка яких коштувала їх втрату ще одних воріт. Чистий стріл Яковини приніс п'яті і останні ворота для „Тризуба". Вже на хвилину перед кінцевим свистком судді приспані успіхом дефензивної лінії „Тризуба" дозволили Цергузенові пробитися через їх застави і зменшити розгром гостей на одні ворота. При стані 5:2 суддя скінчив змагання, після яких відбувалося святочне вручення Чаші чемпіона ЗДА. Чашу вручив капітанові „Тризуба" Кравцеві секретар Американського Футбольного Союзу Барісіл.

Великий тріюмф „Тризуба" відзначили глядачі, яких було понад 6,000, грімкими оплесками. Після змагань в домівці „Тризуба" відбулося прийняття для тризубівців та гостей, а втіхам симпатиків не було кінця. В понеділок вранці подали американські газети вістки про перемогу „Тризуба", але чомусь часто наголовки та вістки про „Юкрейнісн Нешенелс" були надто скупі, як на подію здобуття чемпіонату країни.

В передзмагу учні „Тризуба", які є чемпіонами Филаделфії, перемогли своїх ровесників з трентонської „Стріли" 7:1. Присмно було бачити нашу шкільну молодь, яка під відповідною опікою та при належному вкладі праці колись зможе прийти на зміну нашим дорослим чемпіонам.

(в. с.)

СОЮЗОВЕЦЬ ТЕНІСОВИМ ЧЕМПІОНОМ ЮТИКИ

В Ютиці, Н. Й., відбувся від 10—17 червня тенісовий турнір шкільної молоді від 15 до 18 літ, при участі 37 юнаків і 32 юньйорів. З українців брали участь: Іван Роман Дурбак, Тарас Боднарчук і Юрій Савицький. Останній відпав після першої гри, другий з черги виграв три змагання у чверть фіналах, а І. Р. Дурбак дійшов до фіналу в обох конкуренціях. Виграв 5 гор у дивізії юнаків і здобув чемпіонат, а в дивізії юньйорів зайняв друге місце. На 10 гор виграв 9, програв 1 гру. Він є найкращий тенісість середньошкільної молоді Ютики, бо чемпіон дивізії юньйорів Майк Рубе ,походить із сусідньої Роми. Цей Турнір попередили розігри між школами цілої округи, що в них І. Р. Дурбак виграв 12 змагань, програв тільки 2. Молодий, 15-літній чемпіон є членом 484 Відділу УНСоюзу в Ютиці й мріє взяти участь в осінньому тенісовому турнірі на Союзівці.

В. З.

● До Сиднею в Австралії прилетів в минулий четвер перший джет - літак італійської летунської лінії, яка — за договором з італійським урядом — розпочала правильну летунську службу між Італією і Австралією. Цим першим літаком прилетіли 60 офіційних осіб, як гості австралійського уряду, та 20 платних пасажирів. Літак летів з Риму через Тегеран в Ірані, Бомбай в Індії і Карачі в Пакістані.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

● REAL ESTATE ●

ULSTER HEIGHTS, N. Y.
75 акрів ЗЕМЛІ
на фарми, бонґала, апартаменти, приватне озеро, касино, — продається із втратою. Телефонувати по год. 7:00 вечора:
PResident 3-6077

ASTORIA, L. I.
Новий, 2-род. ДІМ, 2-4½ кімнатні апартаменти, + „walk in" апартамент, близько сабвею — $37,500.
4-род., 3-4 кімн. апартаменти, + 1-3 кімн. апартаменти. — $33,900. Інші доми на продаж.
Call: Mr. N. SOLOMON
RA 8-1299
29-15 Astoria, Astoria Blvd.
Long Island City 2, N. Y.

В СУРМІ можна набути: книжки, ноти, платівки, мед, кераміку, нитки DMC, полотно.

Австрійські коси — $4.25 і $4.50; Серп з зубками — $1.75;
Камінь до коси — $1.50; Кісє, бабка, молоток — $9.00.
ЗАХОДІТЬ або ПИШІТЬ:
SURMA — 11 East 7th Street — New York 3, N. Y.

В нашій КНИГАРНІ можна набути:

1. Д-р Д. Донцов: „Київ 1918 рік"	$1.00
2. Ольга Мак: „Чудасій", повість	2.00
4. Ольга Мак: „Жаіра", роман, том II	3.00
5. Д-р Д. Донцов: „Дві літератури нашої доби"	3.00
(оправлена в полотно)	3.75
6. Юрій Тис: „Конотоп", оповідання	2.00
7. Ольга Мак: „Проти переконань", роман	3.50
(оправлена в полотно)	4.25
8. Олег Лисяк: Люди такі, як ми — бр.	3.50
(оправлена в полотно)	4.50

Svoboda
P. O. Box 346 Jersey City, N. J.

Американське Лікарське Товариство проти зловживань своїх членів

Ню Йорк. — В цьому місті відбуваються 110-ті річні збори Американського Лікарського Товариства, на яких окрема комісія і нововибраний його голова д-р Ліонард В. Ларсон гостро виступили проти несумлінних практик своїх членів та проти численних зловживань лікарів, між якими є і такі, які переводять непотрібні операції та інші лікарські практики, і такі, які не хочуть прийти з лікарською допомогою хворим, коли їх про це просять. Комісія предложила резолюції, які давали б право Управі Амер. Лік. Товариства припиняти в членстві, або відбирати членські права тим лікарям, які порушують лікарську етику. Досі це право було залишене за управами місцевих відділів. До нечистих лікарських практик належать ще й надужиття лікарями фондів із забезпеченевих товариств, так зв. Блу Кроссу і Блу Шилду. Деякі лікарі побирали заплати із цих фондів за такі лікарські опіки, яких вони взагалі не давали пацієнтам. Інші брали за високі гонорарі, а ще інші виконували такі лікарські чинності, до яких вони не мали кваліфікацій. Під час 1960-го року відібрано 68 лікарських ліценцій, переведено 672 дисциплінарні дохоження і покарано 349 лікарів. Д-р Ларсон заявив, що на щастя, малий відсоток лікарів порушує лікарську етику, але лікарський фах такий відповідальний, що навіть і цього не повинно бути.

Конґрес признав на будову автострад $11.5 більйона

Вашинґтон. — 26-го червня Конґрес переслав до підпису до Білого Дому законопроєкт про будову міжстейтових автострад, на яку то ціль призначено $11.5 більйона, щоб докінчити до 1972го року будову шляхів, що виноситиме 41,000 миль. Цей законопроєкт 26-го червня ухвалили обидві Палати Конґресу після того, як окрема спільна конференція вирівняла ті різниці, що були між проєктами, що їх прийняли Сенат і Палата Репрезентантів. Президент мусить підписати цей закон до 30-го червня, щоб від 1-го липня обов'язували ті податки, що є призначені на фонд будови автострад. Ці податки, — це податок від одного ґальона газоліни у висоті 4-ох центів; 10-центовий податок від одного фунта опон і податок від важких автомобілів по $ 3 за тисячу фунтів.

Катанґський президент Чомбе знову лається на центральний уряд Конґа

Леопольдвіль. — Звільнений з двомісячної в'язниці президент Катанґської провінції Мойсе Чомбе, який зараз після свого звільнення проголосив готовість до співпраці з центральним конґолійським урядом, відкликав сецесіоністичні амбіції Катанґи й обіцяв участь послів та сенаторів з Катанґи в конґолійському парляменті, прибувши до своєї столиці Єлисабетвілю, змінив тон. Він вилався у пресовому інтерв'ю на центральний уряд Конґа, зокрема на його прем'єра Жосефа Ілео, що його оскаржив у бажанні знову арештувати його, та висловився песимістично про майбутність Конґа. Єдиний виняток з-посеред членів конґолійського режиму він зробив для генерала Жосефа Мобуту, якого дуже хвалив. „Коли б було у Леопольдвілі чотирьох Мобутів, то я зараз з ними замирився би" — заявив він. Він заявив готовість дотримати зроблену умову щодо спільного командування військом, але з передумовою, що прислані з Леопольдвілю старшини „виявляться здатними". Чомбе гірко нарікав на погане відношення до нього під час тримання його у в'язниці та твердив, що всередині центрального конґолійського уряду панує незгода. Він назвав прем'єра Ілео, віце-прем'єра Жана Болікан'го і міністра внутрішніх справ Сиріля Адулю, які ніби одні з одними пересварені. Цей виступ Чомбе ставить під сумнів вартість зробленої з ним угоди та участь катанґських парляментаристів в сесії парляменту.

ПОТРЕБУЄТЕ дешевої позики? Якщо Ви є членом Українського Народного Союзу дістанете позику на свою грамоту й то на 4% річно!

У НАШІЙ КНИГАРНІ
можна набути
Проф. В. КАТРАНА:
ГРАМАТИКА української мови
Фонетика і морфологія
Видання: Мангайм 1946.
Ціна — $1.00
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J.

● ВАКАЦІЇ ●

MIAMI — FLORIDA — маємо до винайму умебл. апарт. з кухнею, начинням до варення столовим накриттям на тиждень, місяць, або цілий сезон
Mr. & Mrs. FRANK TARANDA
684-692 N. E. 85th Street
Miami 38, Fla. Tel.: PLaza 8-1078

● VACATION - RESORTS ● ● ВАКАЦІЇ ●

Переведіть Ваші ВАКАЦІЇ в Українській Оселі, біля „СОЮЗІВКИ"
"WILLOW BUNGALOW COLONY", Kerhonkson, Rt. 209, N. Y.
Приймаємо замовлення для родин, які бажають самі собі варити, як також з харчами і на нічліги. В кімнатах повне устаткування. Фільтрований басейн, річка, сосновий ліс. Автобус стає перед оселею.
Телефонуйте: Ке 8314, або М. Григорович: TU 3-7921;
М. Шпитко: DA 9-8096 — в Ню Йорку.

● ВЗУТТЯ ●

Нюарк, Н. Дж. Ірвінґтон, Н. Дж.
SALAMANDER
Найбільш відоме німецьке взуття для всієї родини
САНДАЛИ — ПЛЕТІНКИ — КОРКИ
в українській крамниці взуття
„ГОВЕРЛЯ" — Howerla Shoes
203 Springfield Ave. NEWARK, N.J. Tel.: MA 3-6248
ВЕЗПЛАТНЕ ПАРКУВАННЯ АВТ для наших ВІП. Покупців у В. & M. ESSO STATION — 15 Belmont Ave. (біля Пластової домівки).

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

НЕДІЛЯ, 2-го ЛИПНЯ 1961:

СИРАКЮЗИ, Н. Й. — Місячні Збори Т-ва „Українська Січ", Відд. 39, в год. 3:00 по пол., в залі УНДому. — Збирання вкладок в суботу, 1-го липня, від год. 7-10 веч. і в неділю, 2-го липня, від год. 12-3 по пол. — Управа.

ВІЛКС-БЕРІ, Па. — Місячні Збори Б-ва св. І. Хрестителя, Відд. 223, по другій Службі Божій, в парохіяльній залі. — Управа.

Відійшли від нас
Члени Українського Народного Союзу:

БАРЕЦЬКА Параскева, — народжена 1881 р. у Полонній, пов. Сянік, членка 477 Відд. УНСоюзу, померла 13-го червня 1961 р.

БІЛИК Марія, — народж. 1893 року у Струмевичах, пов. Перемишль, членка 259 Відд. УНСоюзу, померла 19-го червня 1961 р.

БУНЬКО Дмитро, — народж. 1899 р. у Беньовій, пов. Турка, член 143 Відд. УНСоюзу, помер 16-го червня 1961 р.

ВАСИЛЬКІВ Степан, — народжений 1889 р. у Домаморичі, пов. Тернопіль, член 76 Відд. УНСоюзу, помер 15-го червня 1961 р.

ГЕРУС Яків, — народж. 1888 р. у Мадзярках, пов. Сокаль, член 221 Відд. УНСоюзу, помер 6-го червня 1861 р.

КОРНЕЦЬКА Олена, — народжена 1895 р. у Вороблику Королівськім, пов. Коросно, членка 120 Відд. УНСоюзу, померла 19-го червня 1961 р.

КУХАРСЬКИЙ Іван, — народжений 1885 р. у Сприні, пов. Самбір, член 276 Відд. УНСоюзу, помер у червні 1961 р.

МАЗЕПА Юстина, — народж. 1892 р. у Дошниці, пов. Ясло, членка 67 Відд. УНСоюзу, померла 15-го червня 1961 р.

МІЛЛЕР Франя, — народж. 1893 р. у Бородичині, членка 296 Відд. УНСоюзу, померла 11-го червня 1961 р.

НАЙДА Елеонора, — народж. 1930 р. у Бриджетон, Н. Дж., членка 347 Відд. УНСоюзу, померла 13-го червня 1961 р.

ПАУК Дмитро, — народж. 1892 року у Бурові, пов. Перемишль, член 371 Відд. УНСоюзу, помер 14-го червня 1961 року.

ПОПОВИЧ Михайло, — народжений 1892 р. у Комарні, пов. Рудки, член 292 Відд. УНСоюзу, помер 12-го червня 1961 р.

УХАНСЬКИЙ Іван, — народж. 1886 р. у Незнанові, пов. Камінка Струмілова, член 301 Відд. УНСоюзу, помер 14-го червня 1961 р.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St. New York City
Tel.: GR 3-3550
МАШИНИ ДО ПИСАННЯ (українські та англійські, імпортовані) — $59.95

● РОЗШУКИ ●

Оля Глушек пошукує свого брата **ЙОСИФА ГЛУШЕК**, народж. в Крехові пов. Жовква. Остання відомість була з Італії 1944 р. Хто знав би про нього, або він сам прошу ласкаво голоситись на адресу:
Ola POMIAK
1820 W. Erie Street
Chicago 22, Ill.
Заграничні часописи прошу про передрук.

Марія Слузка з Гуляйполе, Запоріжжя, Україна, пошукує своїх рідних та просить про відомості про них:
мама Катерина СЛУЗКА, сестра РІВА (тепер ок. 38 р.), брати МОЙСЕЙ (40 р.), ЯКІВ (37 р.), МАТЕЙ (24 р.).
Правдоподібно мали згинути в таборі в 1942 р. Хто мав би які відомості про них прошу писати на адресу:
Mrs. I. STANCIOFF
Route 2
Frederick, Md.

● Unfurnished Apartment ●

BROOKLYN
1568 Sterling Place
3 кімнати, 3-ій поверх, нововідновлені. — $65.00.
Суперінтендент:
SL 6-4462

$ 65.00 — 5-кімнатний АПАРТАМЕНТ
Комфорт, центральне огрівання.
319 Eckford Street
Brooklyn, N. Y.
EV 3-1731

● MISCELLANEOUS ●

ALBERT MAIER, Inc. PORK STORE
Найліпше вепрове м'ясо і м'ясні вироби.
Гуртовий і дрібний розпродаж.
1927 Washington Avenue
TRemont 8-8193 Bronx 57, N. Y.

WHITE EAGLE MARKETS
Meats & Provisions — Pork
Ковбаси відомої якости.
Крамниці містяться:
628 5th Ave. — 4410 5th Ave., Brooklyn.
664 Manhattan Ave., Green Pt.
66-35 Grand Ave., Maspeth, L.I.
Main Office: Tel: SOuth 8-5711

SCHALLER & WEBER
"THE HOUSE of QUALITY"
1654 2nd Ave., New York
28-28 Steinway Ave., Astoria
56-54 Myrtle Ave., Ridgewood
310 Front St., Hempstead
41-06 Main St., Flushing, L. I.

ХОЧЕТЕ ЗНАТИ,
як жевріла іскра української свідомости в другій половині минулого віку і як народжувалася та сила, яка збудувала Українську Державу, — то читайте:
„СПОГАДИ"
ЄВГЕНА ЧИКАЛЕНКА
Цю велику на 504 ст. книгу читається немов цікаву повість.
Ціна тільки $8.50
Замовляти в:
"SVOBODA"
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 4670. Немає королеви!

AFTER ESTABLISHING HIS KINGSHIP, OMAT EXCLAIMED TO THE APE-MAN "MY WOMAN—FAWNA! LET US TELL HER THE NEWS!"

QUICKLY NOW, TARZAN RACED AFTER HIS EXCITED FRIEND UP THE PEGS OF THE CLIFF WALL.

BUT THEY FOUND A DYING FIRE IN FAWNA'S CAVE—HER QUARTERS HAD BEEN DESERTED!

Встановивши свою королівську владу, Омет гукнув мавполюдові. — Моя жінка — Фона! Повідомім її про це!

І тепер Тарзан швидко ліз за своїм зворушливим приятелем по дрючках на скелястій стіні.

Але вони застали погасаючу ватру в печері Фони... Її мешкання було порожнє!